

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 155.

Fjerde Session.

47de Møde.

Mandagen d. 10. Januar.

(Forts.)

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig ganske kort for Thinget at bemærke. — thi jeg troer, at en yderligere Udvikling senere vil kunne komme for under den følgende Behandling — at Kjøbenhavns Commune ikke har ønsket, at man for Tiden skulde afgjøre andre Punkter end de foreslagte ved Lov. Det er efter min Mening vistnok rimeligt, at en yderligere Lov, navnlig om Beskatningen og Afgifternes Fordeling ikke kan undgaaes, men i hvilken Grad det bliver fornødent, at disse Forhold indenfor Communens Grændser skal afgjøres ved Lov, det lader sig virkelig endnu ikke bedømme, og jeg antager det derfor ikke for tilraadeligt at gjøre en Undtagelse derfra med Hensyn til Vesterbroes Forhold. Jeg troer, at, naar Vesterbro endnu har sit eget Vandcompagnie, uagtet de andre Vandcompagnier tidligere ere blevne ophævede, saa har dette vel dertil høyt sine Grunde, men dog vist ikke saadanne Grunde, som berettiger til at antage, at Vesterbro skulde have en større Ret til at unddrage sig for at indlemmes under den fremtidige almindelige Beskatning i Anledning af Communens Vandforsyning end mange andre Steder, som deri skulde indlemmes, men i ethvert Fald, saa vil jo Spørgsmaalet om Vand-Afgifternes Fordeling ikke kunne afgjøres eenstvig af Communen eller dens Repræsentanter, saa at det skulde være noget afgjørende, at Vesterbro vilde have saa eller ingen Repræsentanter, medens den øvrige Stad havde mange; men disse Gjenstande maae i alt Fald afgjøres ved en fgl. Resolution efter Ministeriets Foredrag i Statsraadet,

og jeg troer derhos ikke, at der er nogen Fare for, at en saadan enkelt Deel af Communen skulde blive gaaet for nær af den øvrige Commune. Jeg troer, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse har et godt Navn for Retfærdighed, og jeg skal derfor kun ganske almindeligt under denne Sags første Behandling bemærke, at jeg ikke anseer det hensigtsmæssigt, at der gives flere Lovbestemmelser om disse Vandanlæg end de høist nødvendige, og navnlig de, som Communen har anseet for at være nødvendige. En endelig Ordning skal dog senere finde Sted, og det er altid misligt at tage foreløbige Bestemmelser, naar Sagen ikke ligger heelt for, saa at man kan bedømme alle de factiske Forhold, og derfor har Ministeriet ogsaa indskrænket sig til at foreslaae de Bestemmelser, der her ere foreslagte. Det har navnlig været paatænkt, som jeg ogsaa troer er bemærket i Motiverne, at give en noget nærmere Bestemmelse ved Lov om Forholdet imellem Communer og Stater som Eier af de meget vigtige Grunde, Nyboder, Citadellet, Ny og Gammelholm, men man har ogsaa undladt dette, fordi man ikke vilde binde sig til noget Afgjørende i saa Henseende. Det er iøvrigt naturligt, at de Gjenstande, der efter almindelige Regler ikke gyldigen kunne afgjøres uden ved Lov, er Regjeringen pligtig til at sørge for blive optagne i det fremtidige Udcast, som venteligen vil blive foreslagt.

Da Ingen mere begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer, og da der ikke fremkom noget Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, gaaer Sagen umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.